

FARNÍ ZPRAVODAJ

duben 2018

ročník 21

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA DUBEN:

Apoštol Tomáš řekl učedníkům, kteří mu řekli, že Ježíš vstal z mrtvých: „Dokud neuvidím na Ježíšových rukou stopy po hřebecích a dokud nevložit do nich svůj prst a svou ruku do rány v Jeho boku, neuvěřím.“

Janovo evangelium 20, 25b

Upřímně Vás zdravím, sestry a bratři.

Na první neděli po Velikonocích se nám otevírá svědectví 20. kapitoly Janova evangelia, kdy se zmrtvýchvstalý Pán dává poznat svým učedníkům. Apoštol Tomáš v ten okamžik není mezi nimi. Mohli bychom říci, že jeho víra je v krizi. Ježíše, kterému tak upřímně věřil, vzala smrt. Smutek, bolest, vztek, bezmocnost, obavy z budoucnosti, to vše, a mnohé další, je v Tomášově srdci. Nedívejme se na něj jako na tzv. nevěřícího Tomáše, ale vnímejme jeho zápas z víry. Jeho vnitřní bolest a krize je velkým bodem zlomu v jeho životě. Pro slovo krize se v čínštině používá dvou znaků: první znamená „nebezpečí“ a druhý „příležitost“. Krize je bodem zlomu. A podle toho, kam se člověk přikloní, najde buď nebezpečí, nebo nové možnosti. Je to možná pro nás paradoxní a hůře uchopitelné, ale i naše víra může dožrát krizemi, které prožijeme. Kdybych to tolikrát neprožil, tak o tom nebudu svědčit. I v cestě víry dochází zákonitě k pochybnostem a krizím. Ty pohlcují naše staré vztahy k Bohu a umožňují vznik nových vztahů. Víra dozrává i krizemi. Vždyť totéž platí i o našich mezilidských vztazích: od počáteční křehkosti rostou ke stálosti zkouškami pochyb a krizí. Pokud neztroskotají... Mnozí lidé často nechápou a odmítají krize víry. Neuvědomují si, že nikdo nemůže říci smysluplné a svobodné „ano“, dokud nemá možnost říci i „ne“. Je tedy velice zhoubné pokoušet se potlačovat pochybnosti u lidí, kteří procházejí údobím krize. Potlačované pochyby se vracejí a vyražejí nové kořeny.

Cesta temnotou pochyb a krizí – i když je bolestná – je pro zrání v procesu víry zcela nezbytná. Nutné je zakusit skutečné setkání s živým Bohem. Mnozí z nás se věnovali studiu o Bohu. Učili jsme se z paměti odpovědi z katechismů, studovali jsme v teologických knihách. Nechalo nás to ale pusté, osamělé a izolované - tak, jako když jsme se studiem začínali. Neboť čistě rozumový postup může být překvapivě sterilní.

Co potřebujeme doopravdy, je setkání, které pronikne naši osobu ve všech oblastech. Celou svou bytostí totiž člověk pozná i to, co jeho rozum nikdy nepochopí.

V naší cestě víry je nejdůležitější stále více a více poznávat Boha, který je vždy nekonečně větší a miluje daleko víc, než můžeme obsáhnout. Je třeba zakusit nové živé zkušenosti v setkání s Bohem. Je třeba jej poznávat z bezprostřední zkušenosti. Je třeba se modlit, vést s ním dialog. Je třeba říci Mu tak čestně, jak dokážeme, kdo jsme, a obrátit k Němu své schopnosti vnímání, aby nám řekl, kdo je on sám.

Máš rozumové problémy s vírou? Snaž se poznat Ježíše! Neztrať se ve zmatku abstraktních idejí. Nikdo cestu k víře nemůže odvodit pouze rozumem. Vždyť i všechny lidské řeči o kráse nejsou tak krásné, jako jeden květ fialky.

Máš problémy s církví? Většina z nás je má. Mnoho z nás nese jizvy špatných zkušeností. Nenech se ale odvrátit trapnými zjevy v putujícím Božím lidu. Nenech se zbavit odvahy zkušeností lidské slabosti. Poznej Ježíše Krista! On ti pomůže vidět věci v Jeho světle.

Zdají se ti svátosti nevěrohodné? Odpuzuje tě to? Poznej Ježíše! On ti dá poznat, jak se s ním (nejen) ve svátostech můžeš setkávat. Pomůže ti najít život a smysl i v Bibli, jejímiž slovy promlouvá. Jestliže by bohoslužba a společné modlitby nebyly místem setkání s Ježíšem, pak by neměly smysl. Někdy se nám tyto úkony zdají prázdné, zdá se, že na náš život nemají velký vliv. Snad jsme chodili na různé náboženské obřady z pocitu povinnosti, nebo abychom si vyprosili nějakou Boží přízeň... Přijďte kvůli setkání s Ježíšem Kristem a zároveň vyhledávejte i další formy setkávání s ním...

Je třeba poznat Ježíše Krista! Nejde o to dozvědět se o něm, ale poznat ho, setkat se s ním!

...to Vám přeje Váš bratr Martin

— MODLITBA —

Milý Otče,

dopřej nám tu milost, abychom se ve svém životě, ale i v poslední hodině, osvědčili jako Tvé děti.

Zbav nás strachu ze smrti! Vždyť tvůj Syn Ježíš Kristus o Velikonocích zvítězil nad smrtí a nám všem zaslíbil nový život.

Pomoz nám dary svého Ducha, abychom statečně čelili všem silám zmaru všude tam, kde je to nutné, především pak sami v sobě.

Amen.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1.– 4. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

2. dubna – Pondělí velikonoční	22. dubna – neděle Ježíše, dobrého Pastýře
8. dubna – Bílá neděle	25. dubna – Marek evangelista

BÍLÁ NEDĚLE 8. DUBNA

První neděle po vzkříšení Páně se nazývá tzv. bílá. Ve starokřesťanské době ti, kdo byli pokřtěni o Velikonocích jako dospělí, chodili do této neděle v bílém rouchu. Na znamení čistoty a nového života, který přijali v Ježíši. Pamatujme ve své modlitbě na ty, kteří na Bílou sobotu, i v naší farnosti, byli pokřtěni a zůstanou věrni ve víře. Na Bílou neděli nasloucháme zvěsti evangelia z 20. Janovy kapitoly, verše 19 až 31. První část textu se týká shromáždění, společenství učedníků, druhá část pochybujícího apoštola Tomáše. Společenství i osobní hledání jsou důležité. Na jedné straně naše víra žije a utváří se ve společenství, ale současně je na druhé straně osobním hledáním a zápasem každého z nás.

NEDĚLE JEŽÍŠE, DOBRÉHO PASTÝŘE 22. DUBNA

Svátek Ježíše, dobrého Pastýře je pro každého kněze pozváním k zamyšlení se, jak vnímá své pastýřské poslání svým bratřím a sestrám, kterým slouží a provází je po cestách víry. Nyní jsou to víceméně moje osobní řádky pro vás. Často se stává, že se mne lidé ptají: „Proč ses stal husitou? Proč jsi vybral právě tuhle církev? Jak ses stal farářem?“ Odpovídám vždycky stejně: „Nic jsem si nevybíral, přišlo to samo jako většina věcí v mém životě. Je to dar od Hospodina! Já s touto životní výzvou pouze souhlasil a jsem přesvědčený, že to bylo dobře, že jsem udělal, co jsem měl.“ Někteří mohou ovšem namítnout, že to není dobré – žijeme přece v době svobody, dnes si lidé všechno vybírají sami podle vlastního gusta. Dříve bylo skoro samozřejmé, že syn přebíral zaměstnání po otci spolu s chalupou i celým sociálním prostředím. Dítě se tak učilo pořádku, tj. nevybírat si. Dnes si ale už malé děti navykají na selfservice i u stolu. Tím více považuje za svatosvaté právo volby budoucího povolání, čím budeme v životě, jak si naplníme své sny. To je pohled dnešní doby a já proti tomu samozřejmě nic nemám. Přesto je však podstatný rozdíl mezi vybíráním věcí a osob – věci se vybírají podle čistě osobního vkusu, zatímco osoby jen s oboustranným souhlasem nebo zkrátka jsou nám v životě dány. I k tanci si kluk může vybrat jenom holku, která s tím souhlasí, a holka zase čeká, až ji někdo vyzve. Duchovní povolání je rovněž oboustranná volba, dohoda mezi osobním Bohem a osobním přivolením. Přitom lidský duch je vůči Bohu spíše v pozici děvčete. Protože se tato témata znovu objevují a spousta lidí vůbec netuší, co je obsahem poslání a služby faráře...

Zaujal mne kdysi text, který popisuje službu faráře ve farnosti:

„KNĚZ SE PROSTĚ NEZAVDĚČÍ“

- Když je kázání kněze o pár minut delší než obvykle, řeknou lidé: „Je únavný.“
- Když je krátké: „Nedal si s tím práci.“
- Když mluví hlasitě: „Jeden by z něj ohluchl.“
- Když mluví středně silně: „Člověk nerozumí ani slovu.“
- Když není doma: „Pořád někde lítá.“
- Když je doma: „Je pecivál.“

- Když navštěvuje své farníky: „Nikdy není doma k zastížení.“
- Když je na fáře: „Nikdy za nikým nezajde.“
- Když mluví o penězích: „Trochu moc si na ně potrpí.“
- Když o nich nemluví: „Nikdo neví, co s nimi dělá.“
- Když je dobrý organizátor: „Dělá trochu moc věcí najednou.“
- Když není: „Farnost je mrtvá.“
- Když si dlouho povídá s lidmi: „Je moc zvědavý.“
- Když si povídá krátce: „Nechce nikomu naslouchat.“
- Když bohoslužba začíná včas: „Hodinky mu jdou dopředu.“
- Když začne o minutu později: „Nikdy nezačíná včas.“
- Když je mladý: „Nemá žádné zkušenosti.“
- Když je starý: „Měl by jít do důchodu.“
- Když zemře: „Nikdo ho nemůže nahradit.“

Je text pravdivý anebo je to všechno jinak?

EVANGELISTA MAREK 25. DUBNA

Evangelista Marek je autorem v pořadí druhého, ale časově prvního, nejstaršího evangelia. Doprovázel na misijních cestách apoštoly Petra i Pavla. Marek nepatřil k dvanácti apoštolům. Co jej tedy přimělo k napsání evangelia? Zásahu na tom, má Markův domov. Jeho maminka Marie byla upřímnou křesťanskou. V jejím domě se setkávali první křesťané. Marek poslouchal spoustu rozhovorů a svědectví apoštolů, kteří se u nich zastavovali. Přicházel tam i apoštol Pavel a apoštol Barnabáš, který byl patrně Markův strýc. Plánovali se zde i misijní cesty a Marek chtěl jít s nimi. Ukázalo se však, že nemohl zvládnout útrapy na misijních cestách a vrátil se z Malé Asie domů. Patrně na žádost křesťanů z Říma začal Marek sepsávat svědectví o Ježíši a zapisoval kázání apoštolů Petra, Barnabáše a Pavla. Měl ve svém srdci velkou touhu předat svědectví víry, aby i druzí mohli slyšet o Pánu Ježíši. Jeho evangelium má 16 kapitol, je evangelistou letošního roku a my jej letos přečteme celé. Pár desítek let po Markovi napsal Ignác z Antiochie toto slovo: „Evangelium, to je pro mne zde přítomný a ke mně mluvící Kristus.“

ZVEME VÁS V DUBNU

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Pokračujeme ve společném setkávání nad Božím slovem, s výkladem, vzájemným sdílením, debatě a setkání. Biblická hodina se koná každé úterý v 17:30 hodin ve farní kanceláři. Srdečně zveme další zájemce o růst ve víře.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH V BLANSKU

V měsíci dubnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání v pondělí 16. 4. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku. Zveme k účasti.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH VE VYŠKOVĚ

V měsíci dubnu se sejde vyškovská rada starších na svém jednání ve středu 11. 4. v 18:00. Zveme k účasti.

— VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ —

Každý rok hodnotíme po stránce duchovní i ekonomické, život v našich farnostech. Toto setkání má být společným, přátelským ohlédnutím se za uplynulým rokem a výhledem do nového roku. **Rádi bychom Vás na výroční shromáždění pozvali. Bude se konat po bohoslužbách, v Blansku v neděli 8. 4. a ve Vyškově v neděli 15. 4. 2018.** Těšíme se na Vás.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Srdečně vás zveme, děti i rodiče do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti.

V Blansku se setkáváme každý pátek v 18:30 hodin, v Lysicích každé úterý v 16:00 hodin, v Boskovicích každé úterý ve 14:30 hodin, na Brťově jednou za 14 dní ve čtvrtek v 15:00 hodin.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Společné přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují, v tomto roce, se konají v sobotu 14. 4. v 17:00 hodin.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ MI NESLOUŽÍ NOHY A CHCI JÍT NA BOHOSLUŽBY?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním.

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby, otázky... osobně s bratrem farářem máte možnost vždy po bohoslužbách domluvit si schůzku. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí a pátek od 16:00 do 18:00 hodin ve farní kanceláři, Rodkovského 5 v Blansku. Jinak kdykoliv, dejte vědět, pokud nebudu v „terénu“ rád Vás přijmu.

UPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

Za velikonoční službu a všechno s ní spojené za úklid a přípravu kostelů, sborů, kaplí a obřadních síní, za varhanní doprovod bohoslužeb (nejen) o Velikonocích, za zpěv našich milých zpěvaček, za Sederovou večeři, křížové cesty, za hojnou účast na bohoslužbách i za štědré příspěvky do sbírek.

Zvláštní poděkování těm, kteří po celý rok pravidelně a často skrytě, svou činností přispívají k důstojnému slavení bohoslužeb a spolehlivě dělají spoustu věcí, které se jeví jako maličkosti, dokud je dělá někdo jiný. Kéž je nám to všem k radosti a Bohu k slávě!

S vděčností rada starších a farář Martin Kopecký

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2. BŘEZNA L. P. 2018 V BLANSKU

Milé sestry a milí bratři.

Ráda bych se s Vámi podělila o pěkný zážitek z letošního Světového dne modliteb, který proběhl v naší farnosti v pátek 2. března 2018. Náš zájem a modlitby křesťanských žen z více než 170 zemí celého světa, směřovaly letos do nejmenšího státu jihoamerického kontinentu – Surinamské republiky, která leží na severovýchodním karibském pobřeží. Dovolím si Vám Surinam, který měl složitou koloniální historii, krátce představit. V roce 1499 jej obsadili Španělé, dále přicházeli především Irové, Holanďané a Angličané, mezi kterými se střídala država území. Původním obyvatelstvem byli Indiáni, v průběhu sta let pak bylo kolonizátory přivezeno na nucené práce na 300 tisíc Afričanů. Po zrušení otroctví v roce 1863, přibyli námezdní dělníci z Indie, Indonésie, Číny a obyvatelé z Karibských ostrovů. V současnost tu žije pestrá národnostní a etnická směs přibližně pět set tisícového surinamského národa. Téměř 48% obyvatelstva jsou křesťané. Významnou úlohu v christianizaci sehráli přicházející křesťanští misionáři, mezi

kteří patřili i Moravští bratři. Šířili evangelium a lásku k Ježíši Kristu, která mnoho pomáhala místnímu obyvatelstvu na nelehké cestě. Významnou křesťanskou památkou je katedrála sv. Petra a Pavla, která je nejvyšší dřevěnou stavbou na jihoamerickém kontinentu. V roce 1954 získal Surinam na Nizozemí statut zámořské autonomie a v listopadu 1975 byla vyhlášena jeho nezávislost. Abychom Vám Surinam přiblížili i hmatatelně, jedna ze sester

ušila čtyřbarevnou surinamskou vlajku, která spolu s exotickou rostlinou, Biblií a originálním surinamským moučnickem, který jsme na závěr společně snědli, zdobila stůl. Smály se na nás také „originální“ tváře žen různých ras žijících v Surinamu. Naše modlitební shromáždění se opíralo o výpovědi a prosby současných surinamských žen a dívek, které v podání sester Vladky Konečné, Jitky Borkové, Lenky Láničkové, Hanky Müllerové a mladé pomocnice Peťky Maňouškové vytvořily poutavé pásmo. Společně s Vámi jsme se modlily, zpívaly, prosily o pokání a vyslechly jsme část Markova evangelia. Krásným závěrem našeho shromáždění byla promluva sestry Jitky a společná závěrečná píseň velebící našeho Pána spasitele a osobního přítele Ježíše Krista. Součástí večera byla jako každoročně finanční sbírka, která je v letošním roce věnována na výstavbu azylového domu v hlavní město Surinamu Paramaribo. Ten bude po dokončení sloužit týraným ženám a poutníkům, kteří přicházejí z celé země do Paramaribo např. za lékařským ošetřením a nemají peníze, aby se zde ubytovali. Jsme velice šťastni, že Vy, co jste přišli, jste tak štědrě na tento účel přispěli. Za naši farnost jsme vybrali krásných tisíc padesát korun. Bohu díky za Vaše dary. Děkuje sestry a bratři, byl to krásný společný zážitek a nebojím se říct, že nám všem udělal radost. Pokud mohu na závěr sama za sebe malou poznámku, mrzel mě malý zájem o tuto událost mezi Vámi. Možná ho způsobilo tehdejší mrazivé počasí.

Na další setkání se těší.

Sestra Lenka Láničková

— SEDEROVÁ VEČEŘE —

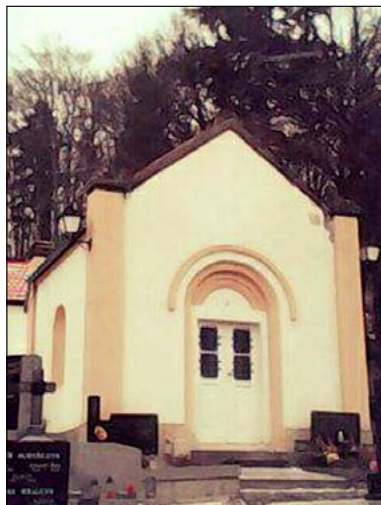

Na Zelený čtvrtek 29. 3. 2018 jsme se společně setkali k prožití slavnosti – Pesach. Jako každý rok všechny generace nad rozmanitými biblickými pokrmy jsme prožili tyto neopakovatelné chvíle. Děkujeme všem, kde se o průběh večera zasloužili jeho přípravou, zdárným průběhem, svojí účastí i vnímavostí jednoho pro druhého. Je fajn, že tato téměř 20letá tradice Zeleného čtvrtku pokračuje. Máme tak možnost prožít Velikonoce skutečně se vším, co k nim patří. Chvála Pánu!

Rada starších

— POZDRAV ZE KŘTIN —

Naše církev, jako samozřejmá menšina vůči katolické většině, ve Křtinách žije svým duchovním životem již téměř 100 let. Jejím zakladatelem, spolu s dalšími pokrokovými občany na začátku 20. let 20. století, byl křtinský řídicí učitel František Hloušek. Ve 20. letech byl vysvěcen na duchovního naší církve a pravidelně ve křtinské škole a po celém okolí vykonával bohoslužby. Po zákazu konání bohoslužeb ve škole v 70. letech a příchodem nového římskokatolického faráře Tomáše Prnky, se od té doby naši věřící setkávali ke slavení bohoslužeb v zimní kapli a v létě u sv. Anny. Pan farář Tomáš Prnka byl člověk velkého a v pravdě ekumenického srdce. Pravidelně býval našim hostem a kazatelem při ekumenických bohoslužbách v blanenském dřevěném kostele. Jsme i po letech za jeho přátelství a podporu vděční. S nástupem pana faráře Jana Peňáze, tyto ekumenické vztahy samozřejmě pokračovaly dál a naše bohoslužby se pravidelně konaly jako v minulosti. Po odchodu mons. Peňáze však po více jak 45 letech, došlo k velké změně. Novým křtinským farářem jsme bez udání důvodu byli po tolika letech zbaveni možnosti konat bohoslužby, jak tomu bylo doposud. Díky letitému přátelství s panem Farlíkem a jeho pochopení, jsme se mohli setkávat k bohoslužbám v sále Restaurace „U Farlíků“. Je to úsměvné, ale jde asi o jedinou restauraci na zemi, kde se konají přímo v jejím interiéru pravidelné bohoslužby a kostel na proti je zavřený. V měsíci březnu se však dal Pán milé řešení. Na křtinském hřbitově stojí nevyužívaná kaple. Díky pochopení pana starosty a členů zastupitelstva nám byla kaple propůjčená. Upravili jsme si její interiéru a vybavili vším potřebným ke slavení bohoslužeb. Kaple se nachází v horní části křtinského hřbitova a je snadno dostupná. Bohoslužby se zde pravidelně konají každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci v 15:30 hodin. Přijít mezi nás může kdokoliv a je srdečně vítány.

Sestry a bratři ze Křtin

BOŽÍ PŘÍRODOPIS

Každý jistě víte, že při otevření Bible – Starého Zákona, První knihy Mojžíšovy (GENESIS) – hned na první stránce čteme zprávu o stvoření světa. O Stvořiteli a stvoření. O tajemství a divu stvoření. A tak jsme pro vás připravili seriál na pokračování, ve kterém se chceme zamýšlet nad Božím stvořením, a tak „ZPÍVAT OSLAVNÝ HYMNUS STVOŘITELI.“

Omlouváme se, že toto připomenutí stvoření nebude chronologické, tak jak to Bůh nám pro radost postupně připravoval. Ale to jen proto, že tento první díl začínáme v jarním období, kdy vidíme po zimě, jak vše ze země povstává. Ještě když vidíme kolem sebe poslední pozůstatky sněhu v zemi, pod povrchem už je živo. Živé organismy musí mít pro svůj život správnou kombinaci podmínek životního prostředí (např. sluneční záření, vodu, živiny a vhodné teploty pro odpovídající chemické reakce). Víme, že v relativně blízkém vesmíru neexistuje jiné místo, které by mělo správnou kombinaci všech těchto vlastností nezbytných pro existenci živých organismů.

Při stvoření se děje vše podle Jeho slova (a bez Jeho slova není nic). Stvoření se podřizuje Božímu slovu. Bůh řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. (Genesis 1,11). Text nemluví o tom, kolik různých rostlin Bůh stvořil. Říká však, že už od počátku existovalo mnoho druhů. Organismy obsahují jako důležitou součást informaci, onu duchovní veličinu, kterou hmota nemůže sama od sebe vytvořit. Ta je zodpovědná za to, že každý živý tvor spěje do určité formy a je schopen se rozmnožovat. V žádné laboratoři světa se nepodařilo „vyrobiť“ živé organismy z neživých organických látek. Biotechnika vždy vychází ze živé substance a pouze se pokouší s ní manipulovat.

Když Bůh tvořil rostliny, tvořil je se záměrem, aby sloužili za potravu všem formám života, které budou stvořeny v následujících dnech. Podle Genesis jsou nejprve stvořeny rostliny jako zdroj potravy a teprve potom živočichové, kteří nutně potřebují rostliny ke svému životu, a kteří jsou stvoření zcela specificky.

Vaše sestra Jitka

VZDĚLÁVÁME SE VE VÍŘE

PROČ SE ŘÍKÁ: „PO NÁS POTOPA“?

„Vůbec nemysleli na to, jak to dopadne, chovali se hrozně nezodpovědně, jako by si řekli, po nás potopa.“

Příběh o biblické potopě je příběhem o lidské zlovůli, neposlušnosti, ale také o pokoře a lásce k Bohu. Hlavním hrdinou je Noe. Nebo spíše plavidlo, které postavil, Noemova archa.

Na Noemově arše přežili biblickou potopu zástupci veškeré zvěře, ptactva i plazů. Vtěsnali se do archy vždy po páru, aby se, až potopa skončí, mohli zase rozmnožit. Noe si nic nedělal z lidských řečí a posměšků, ale dbal na to, co mu řekl Bůh. Ať jsme jako Noe!

Ale proč přišla potopa?

Lidé se přestali řídit Božím přikázáním a zanedbávali své povinnosti. Zajímali se jen o radovánky a zábavu. Žádná zodpovědnost. A to se Pánu Bohu nelíbilo. Rozhodl se takové hříšné pokolení vymazat ze světa. Jak? Utopit! Jenže ne všichni byli hříšníci. Na zemi žil,

spolu se svou rodinou, jeden spravedlivý muž. Noe. A toho, i jeho syny s rodinami, se Bůh rozhodl zachránit. Bylo by zbytečné, aby spolu s hříšnými lidmi zmizela ze světa i zvířata a ptáci. A tak Bůh sestoupil Noemovi do snu a vnuknul mu projekt archy. Noe byl poslušný, loď postavil přesně tak, jak to viděl ve snu. Když byla archa hotová, začaly nastupovat páry veškeré zvěře. V arše se tísnil dobytek s šelmami, plazi, ptáci, prostě všechno, co žije na zemi. Potopa mohla začít.

A byla ohromná. Pršelo nepřetržitě čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Voda zaplavila úplně všechno. Celá zem zmizela pod přívalem vody. Vzniklo moře, které nadneslo Noemovu archu a unášelo ji po nekonečných vodách. Všechno, co potřebovalo k dýchání vzduch, se utopilo. Potopa trvala celkem sto padesát dní, teprve potom začala voda opadávat, až archa opět usedla na pevnou zem. Podle Bible na hoře Ararat. Noe nejprve vypustil krkavce, ale ten se stále vracel na loď, protože všude kolem byla voda a on si neměl kde odpočinout. Pak Noe vypustil holubici, ale i ona se vracela, neměla co jíst. Až jednou holubice přiletěla a v zobáčku měla čerstvou olivovou větvičku. Potopa skončila. Noe otevřel archu a zvířata se opět rozeběhla po světě, množila se a zaplnila lesy, louky, hory, které se už také z katastrofické potopy vzpamatovaly.

A nám v úsloví zůstala připomínka na Noemovu archu, ve které byl během katastrofy uchován život a hlavně na potopu, které předcházela velká neposlušnost a zloba lidí, kteří se chovali, jako by už nikdy nic nemělo následovat a nebyla žádná budoucnost.

Úsloví „po nás potopa“ znamená nezodpovědnost chování, bez ohledu na následky.

BIBLICKÉ VYUČOVÁNÍ PRO SPOLEČENSTVÍ SBORU (SPOLEČENSTVÍ) BRATŘÍ A SESTER – ČTVRTÝ DÍL

Biblické čtení: Zjevení 2:12–17 Andělu církve v Pergamu piš: Toto praví ten, který má ostrý dvousečný meč: „Vím, kde bydlíš: tam, kde je trůn satanův. Avšak pevně se držíš mého jména a nezapřel jsi víru ve mne ani ve dnech, kdy můj věrný svědek Antipas byl zabit mezi vámi, tam, kde bydlí satan. Jen to mám proti tobě, že u sebe máš zastánce učení Balaámova. Jako on učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili modlářských hostin a smilstva, tak i ty máš některé, kteří zastávají učení Nikolaitů. Proto se obrať! Ne-li, brzo k tobě přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.“

Církev kompromisů a špatného učení

Ježíšův dvousečný meč může v Pergamu ukazovat k několika skutečnostem. Kristus se takto představuje jako soudce, který s některými lidmi v pergamské církvi bude „válčit“, pokud se nevzdají špatného učení. Dvousečný meč byl také znakem římské moci. Kristův meč je protikladem k římskému soudu, který zneužívá svoji moc k pronásledování křesťanů. „Trůn satanův“ tak znamená především římskou opozici proti křesťanům, která byla v Pergamu mimořádně zlá. Ke dvousečnému meči je ale hlavně často přirovnáváno Boží slovo (Žalm 52,2; 57,4; Efeským 6,17; Židům 4,12; Izajáš 49,2). Křesťané v Pergamu, podobně jako ve Smyrně, nezapřeli svou víru v Ježíše Krista, i když propuklo kruté pronásledování, při kterém byl zabit Antipas. Podle legendy byl Antipas za vlády Domitiana pomalu upečen k smrti v mosazné nádobě. Jan si ale nedělá starost o zachování církve, pokud jde o pronásledování ze strany státu. Vnějšímu nátlaku odolávali křesťané v Pergamu dobře.

Nezakročili ale proti lstivější formě hříchu, která se rozvinula uvnitř církve. Církev v Pergamu se držela heretického učení a tolerovala učitele, kteří ostatní sváděli k modloslužebným praktikám. Zde je problém opačný než v efezské církvi, která dbala o správnou nauku, ale neměla zájem o vnější svět. V Pergamu naopak nedostatečný důraz na čistou teologii vedl k přílišnému ztotožnění se světem. Pokud církev nebude činit pokání, přijde Kristus a bude s následovníky heretického učení válčit. Pokud se s heretiky nevyrovná církev, udělá to za ni Bůh. Kdo vítězí, dostane skrytou manu a bílý kámenek s novým jménem. „Mana” bylo jméno pro zázračný chléb, kterým Bůh zaopatřoval Izraelce (Exodus 16,4–36). Někteří Izraelci ale podlehli svodům Balaáma a jedli z obětí moábským bohům, přestože se měli spolehnout na pokrm z nebes. Podobně církev bude jíst nebeskou manu, pokud ale nebude jednat stejným způsobem. Pojem „skrytá mana” pak odkazuje ke džbánů plnému many, který Áron uložil do truhly smlouvy (Exodus 16,32–34; Židům 9,4). V době zničení Šalomounova chrámu Jeremiáš podle tradice tuto truhlu na Boží pokyn zakopal na hoře Sinaj, aby tam čekala na Mesiáše, který ji v budoucím čase umístí do nového chrámu. Bílý kámenek může znamenat drahokam nebo kámen používaný k hlasování. Kámenek bílý znamenal zproštění obžaloby, černý naopak znamenal vinu. Zaslíbení tedy znamená, že ten, kdo vítězí, bude zproštěn viny a Bůh mu s novým jménem dá i nový osobnostní rys, který ale bude tajemstvím mezi ním a Bohem.

Špatná teologie nebo hereze má na církev srovnatelně destruktivní dopady jako pronásledování. Jistě je možné se dohadovat, která je ta správná teologie a přit se o řadu konkrétních oblastí učení. Stát ale na autoritě Božího slova v otázkách víry a života a předávat je tak, aby je lidé nejen znali, ale i milovali je ohromná výzva a úkol pro každou generaci. Zvláště pro tu naši, kdy znalost Písma rapidně klesá. Ve jménu milosti a lásky v některých situacích církev přijala také tzv. etické kompromisy a rezignovala na milostnou kázeň i v případech zjevného hříchu. Někdy se bojíme postavit proti nebiblickému učení nebo destruktivnímu jednání, protože se bojíme konfliktu. Tolerujeme netolerovatelné, protože se obáváme, aby se to někoho nedotklo a snad neodešel. Často ale kvůli tomu odejdou jiní... Zvláště pro mladou generaci jsou kompromisy v církvi kritické a zvláště tehdy, pokud je nikdo neřeší.. Pokud mladí mizí z našich sborů nikoli jen z demografických důvodů, potřebujeme obnovu.

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v dubnu 2018:

- ✓ Děkujeme Bohu za dar Božího slova – dvousečného meče, který proniká na rozhraní ducha a duše. Kéž v církvi roste nejen jeho známost, ale i láska k němu, hloubavá zvědavost a formativní čtení Bible, které povede k poslušnosti Božímu slovu.

- ✓ Děkujeme za kazatele a učitele Božího slova. Modleme se, aby přinášeli pravé evangelium a slovo, které bude proměňovat lidské životy a bude relevantní k potřebám lidí.
- ✓ Modleme se za naše starší a vedoucí našich farností, aby dobře vedli naše společenství, drželi se pravdy evangelia a byli moudrými správci církve a jejích obdarování. Modleme se za odvahu a sílu k vedení.
- ✓ Modleme se za mladou generaci (i za konkrétní mladé na modlitebních setkáních). Žehnejte jim, aby došli dále než naše generace, obstáli před tlakem na kompromisy a našli cesty, jak oslovit nastupující generace evangeliem.
- ✓ Modleme za milost Boží a odvahu postavit se každému falešnému učení nebo nebiblické praxi, která může podkopávat to dobré v našich sborech. Amen

BOHOSLUŽBY V DUBNU 2018

Neděle Hod Boží velikonoční Text evangelia: Jan 20, 1-18 Píseň: 250, 260	1.4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pondělí	2.4.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		18:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	6.4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	7.4.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 1. neděle po Velikonocích Text evangelia: Jan 20, 19-31 Píseň: 248, 260	8.4.	8:00	Blansko	Kaple sv. rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	13.4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	14.4.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 2. neděle po Velikonocích Text evangelia: Lukáš 24, 36-48 Píseň: 255, 260	15.4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Pátek	20.4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 3. neděle po Velikonocích Text evangelia: Jan 10, 11-18 Píseň:249, 260	22.4.	8:00	Blansko	Kaple sv. rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	27.4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 4. neděle po Velikonocích Text evangelia: Jan 15, 1-8 Píseň:250, 260	29.4.	8:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800

Milé sestry a bratři,

Musím říct, že opravdu nesčíslněkrát jsem se snažil vysvětlvat, co pro nás prakticky znamená přikázání desatera: „Nezneužiješ Boží jméno NADARMO!“ Když přijedu na bohoslužby a slyším před kostelem hovor, který končí i začíná zvoláním „Ježíš, Maria, farář už je tady, pojď dovnitř“, tak si říkám, jak potom při společné zpovědi to vnímáte ve zpytování svědomí... Protože stojíce po přijímání za stolem Páně, když slyším z lavice poznámku „Ježíš, Maria, ti dneska pěkně zpívají, mně se chce z toho až plakat“, mám dílem radost z této jistě upřímné poznámky, ale na druhé straně smutek, že čas setkání s Ježíšem ve svátosti u Jeho stolu naplňují někteří povídáním a ještě k tomu zneužíváním Božího jména nadarmo ☹ Proto si dovolím malý vtíp:

Pepíček se ptá maminky: „Maminko, chodí Bůh na záchod?“ „Ne miláčku. Proč se ptáš?“ „Protože každé ráno slyším, jak tatínek bouchá na dveře od záchodu a křičí: Pane Bože, to jsi tam ještě?“

Věřím, že přijmete tento závěr farního zpravodaje k povzbuzení v duchovním růstu a nikoho z vás nezarmoutím. Mám vás všechny totiž moc rád a moc by mě to mrzelo. Jako váš farář však musím mít stále na paměti, v pastýřské lásce, že z každého zbytečného slova budeme jednou souzeni. Bůh nám dává čas, abychom si své věci ve vztahu k Němu ještě dali do pořádku. Využijme toho! ☺